

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: JUDr. P. P., Ph.D.

proti

žalovanému: Krajský soud v Ostravě

sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, 728 81 Ostrava

o žalobě proti nečinnosti žalovaného

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 22. 10. 2019 se žalobce domáhal, aby soud stanovil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti o informace ze dne 2.4.2019 a ze dne 25.4.2019, vyřizované pod sp. zn. Si 424/2019.
2. Žalobce uvedl, že se po žalovaném domáhal zaslání rozhodnutí, která byla vydána soudcem JUDr. Walderem za celou dobu jeho působení na Krajském soudě v Ostravě, ale pouze jen těch, v nichž vystupuje jako účastník či zástupce alespoň jednoho z účastníků advokát JUDr. Petr Hampel, Ph.D. Dne 17.4.2019 bylo žalobci sice vyhověno, nicméně dle jeho názoru jen částečně. Žalovaný zaslal žalobci seznam několika desítek rozhodnutí, žalobci je však známo, že existují i jiná další rozhodnutí, odpovídající kritériím z žádosti. Žalobce o tom informoval žalovaného a uvedl jedno takové další rozhodnutí. Na to žalovaný zaslal žalobci nový seznam, „obohacený“ pouze o to rozhodnutí, na které žalobce poukázal. Žalobce podal na postup žalovaného stížnost dne 26.5.2019 ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), nadřízené ministerstvo spravedlnosti do doby podání žaloby nijak nereagovalo.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a obsáhle se vyjádřil ke způsobům vyhledávání v evidenčním systému Lotus Notes.
4. Žalobce v replice namítl, že způsob vyhledávání není podstatný z hlediska informačního zákona, žalovaný se vyhýbá jasnému a jednoznačnému sdělení, zda poskytnuté informace jsou v rozsahu podané žádosti úplné. Žalobce upřesnil, že požaduje, aby soud uložil žalovanému povinnost „vydat úplný a kompletní seznam všech soudních řízení a rozhodnutí soudce JUDr. Waldera (a jejich spisových značek), u kterých právním zástupcem jedné ze stran byl JUDr. Hampel, nebo jednoznačně a bez pochybností prohlásit, že provedl kontrolu a šetření prokazující, že již neexistují žádné další soudní rozhodnutí splňující kritéria a parametry žádosti ze dne 2.4.2019, které by žalobci dosud neposkytl“.
5. Krajský soud rozhodoval v souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a v souladu s § 51 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, když s tím účastníci souhlasili.
6. Krajský soud zdůrazňuje, že podaná žaloba je žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Jak již uvedl Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 11.3.2013 č.j. 6 A 1/2012-88, „jestliže soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.) zjistí, že povinný subjekt požadované informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytl, není důvod, aby mu soud znovu uložil povinnost o předmětné žádosti rozhodnout, a to buď poskytnutím požadovaných informací či odmítnutím informace poskytnout. Pro závěr o nedůvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti za daného stavu není rozhodné, že žalobce vyslovil nesouhlas s vyřízením své žádosti o informace. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soudu nepřísluší zkoumat, zda informace byly poskytnuty řádně. Takové hodnocení by mohlo být předmětem jiného řízení u správního soudu, pokud by byla podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve věci žádosti o informace.“ Tento závěr byl potvrzen a argumentačně rozveden navazujícím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 30.7.2013 č.j. 2 Ans 5/2013-45 tak, že pokud je žadateli poskytnuta informace a ten ji

považuje za neúplnou, (žadatel), „již nemůže namítat možnou nečinnost poskytovatele informace dle ustanovení § 16a písm. b) informačního zákona, nýbrž může brojít proti poskytnutí pouze částečné informace [§ 16a písm. c)] nebo může brojít proti způsobu vyřízení žádosti o informace [§ 16a písm. a)]. O to spíše pak nemůže nečinnost žalovaného napadát žalobou ve správním soudnictví.“ (bod 22. citovaného rozsudku).

7. V nyní projednávané věci je skutková situace obdobná a mezi stranami nesporná. Soud proto vycházel z žalobních tvrzení a z příloh, které soudu poskytl sám žalobce (správní spis byl stále na ministerstvu spravedlnosti s žalobcovou stížností) a dospěl k závěru, že žalovaný v této věci nebyl a není nečinný, neboť žalobci doručil 17.4.2019 senam požadovaných rozhodnutí a dne 25.4.2019 „seznam + 1“, což žalobce sám označil za vyhovění žádosti, nicméně jen částečné. Soud v dané věci nepřehlédl, že žalobce v žádosti požadoval zaslání rozhodnutí, nikoli seznamu spisových značek, avšak z hlediska rozhodování o nečinnosti žalobě je tato podrobnost nerozhodná, žalobce měl využít (a také podle svých vlastních tvrzení využil) institut stížnosti, pokud měl za to, že poskytnutá informace nebyla úplná. Žalobce navíc v replice uvedl, že „i samotný seznam soudních rozhodnutí je informací ve smyslu § 3 odst. 3 informačního zákona“ a požadoval, aby soud uložil žalovanému „vydat...seznam...soudních řízení a rozhodnutí...“.
8. Krajský soud tedy uzavírá, že žaloba na ochranu proti nečinnosti není důvodná, proto ji zamítl v souladu s § 81 odst. 3 s.ř.s.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. srpna 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu